

Butlletí de l'Església de Solsona

MAIG - JUNY - JULIOL - AGOST 2020

NÚM. 783 A

Butlletí Oficial de l'Església de Solsona

Edita: Bisbat de Solsona

Pl. Palau, 1 - 25280 SOLSONA

Gràfiques Muval - SOLSONA

Dipòsit legal: L-568-1983

Any 2020

Sant Pare

MISSATGE DEL PAPA FRANCESC PER A LA JORNADA MUNDIAL DE PREGÀRIA PER LA CURA DE LA CREACIÓ

«Declarareu sant l'any cinquanta i proclamareu pel país llibertat per a tots els seus habitants. Serà per a vosaltres un jubileu» (Lv 25,10)

Estimats germans i germanes:

Cada any, en particular des de la publicació de la Carta encíclica *Laudato si'* (LS, 24 maig 2015), el primer dia de setembre la família cristiana celebra la Jornada mundial de pregària per la cura de la creació, amb la qual comença el Temps de la Creació, que finalitza el 4 d'octubre, en memòria de sant Francesc d'Assís. Durant aquest període, els cristians renoven a tot el món la seva fe en Déu creador i s'uneixen de manera especial en l'oració i la tasca a favor de la defensa de la casa comuna.

M'alegra que el tema triat per la família ecumènica per a la celebració del Temps de la Creació 2020 sigui "Jubileu de la Terra", precisament l'any que es compleix el cinquantenari del Dia de la Terra.

A la Sagrada Escriptura, el Jubileu és un temps sagrat per recordar, tornar, descansar, reparar i alegrar.

Un temps per recordar

Estem convidats a recordar sobretot que el destí últim de la creació és entrar al "dissabte etern" de Déu. És un viatge que es desenvolupa en el temps, abraçant

el ritme dels set dies de la setmana, el cicle dels set anys i el gran Any Jubilar que arriba al final de set anys sabàtics.

El Jubileu és també un temps de gràcia per fer memòria de la vocació original de la creació amb vista a ser i prosperar com a comunitat d'amor. Existim només a través de les relacions: amb Déu creador, amb els germans i germanes com a membres d'una família comuna, i amb totes les criatures que habiten la nostra mateixa casa. «Tot està relacionat, i tots els éssers humans estem junts com a germans i germanes en una meravellosa peregrinació, entrelaçats per l'amor que Déu té a cadascuna de les seves criatures i que ens uneix també, amb tendre afecte, al germà sol, a la germana lluna, al germà riu i a la mare terra» (LS, 92).

Per tant, el Jubileu és un moment per al record, per conservar la memòria de la nostra existència interrelacional. Hem de recordar constantment que «tot està relacionat, i que l'autèntica cura de la nostra pròpia vida i de les nostres relacions amb la natura és inseparable de la fraternitat, la justícia i la fidelitat als altres» (LS, 70).

Un temps per tornar

El Jubileu és un moment per tornar enrere i penedir-se. Hem trencat els llaços que ens unien al Creador, als altres éssers humans i a la resta de la creació. Necessitem curar aquestes relacions danyades, que són essencials per sostenir-nos a nosaltres mateixos i tot l'entramat de la vida.

El Jubileu és un temps per tornar a Déu, el nostre creador amorós. No es pot viure en harmonia amb la creació sense estar en pau amb el Creador, font i origen de totes les coses. Com va assenyalar el papa Benet, «el consum brutal de la creació comença on no hi ha Déu, on la matèria és només material per a nosaltres, on nosaltres mateixos som les últimes instàncies, on el conjunt és simplement una propietat nostra» (Trobada amb el clero de la diòcesi de Bolzano-Bressanone, 6 agost 2008).

El Jubileu ens convida a pensar de nou en els altres, especialment en els pobres i en els més vulnerables. Som cridats a acollir de nou el projecte original i amorós de Déu per a la creació com una herència comuna, un banquet per compartir amb tots els germans i germanes en un esperit de convivència; no en una competència

deslleial, sinó en una comunitat joiosa, on ens donem suport i protegim mútuament. El Jubileu és un moment per posar en llibertat els oprimits i tots aquells que estan encadenats a les diverses formes d'esclavitud moderna, inclòs el tràfic de persones i el treball infantil.

També hem de tornar a escoltar la Terra, que les Escriptures indiquen com adamah, el lloc del qual va ser format l'home, Adam. Avui la veu de la creació ens urgeix, alarmada, a tornar al lloc correcte en l'ordre natural, a recordar que som part, no amos, de la xarxa interconnectada de la vida. La desintegració de la biodiversitat, el vertiginós increment dels desastres climàtics, l'impacte desigual de la pandèmia en curs sobre els més pobres i fràgils són senyals d'alarma davant la cobdícia desenfrenada del consum.

Particularment durant aquest Temps de la Creació, escoltem el batec del cor de tota la creació. En efecte, aquesta ens ha estat donada per manifestar i comunicar la glòria de Déu, per ajudar-nos a trobar en la seva bellesa el Senyor de totes les coses i tornar a ell (cf. S. BUENAVENTURA, In II Sent., I, 2,2, q.1, conclòs; Brevil., II, 5.11). La terra de la qual vam ser extrets és, per tant, un lloc d'oració i meditació: «Despertem el sentit estètic i contemplatiu que Déu va posar en nosaltres» (Exhort. Ap. Estimada Amazònia, 56). La capacitat de meravellar i contemplar és una cosa que podem aprendre especialment dels germans i germanes indígenes, que viuen en harmonia amb la terra i les seves múltiples formes de vida.

Un temps per descansar

En la seva saviesa, Déu va reservar el dissabte perquè la terra i els seus habitants poguessin reposar i refer-se. Avui, però, el nostre estil de vida empeny el planeta més enllà dels seus límits. La contínua demanda de creixement i l'incessant cicle de producció i consum estan esgotant el medi ambient. Els boscos s'esvaeixen, el sòl s'erosiona, els camps desapareixen, els deserts avancen, els mars es tornen àcids i les tempestes s'intensifiquen: la creació gemega!

Durant el Jubileu, el Poble de Déu va ser convidat a descansar del seu treball habitual, per permetre que la terra es regenerés i el món es reorganitzés, gràcies al declivi del consum habitual. Avui necessitem trobar estils de vida equitatius i

sostenibles, que restitueixin a la Terra el descans que es mereix, mitjans de subsistència suficients per a tothom, sense destruir els ecosistemes que ens mantenen.

La pandèmia actual ens ha portat d'alguna manera a redescobrir estils de vida més senzills i sostenibles. La crisi, en cert sentit, ens ha brindat l'oportunitat de desenvolupar noves formes de vida. Es va poder comprovar com la Terra és capaç de recuperar-se si la deixem descansar: l'aire s'ha tornat més net, les aigües més transparents, les espècies animals han tornat a molts llocs d'on havien desaparegut. La pandèmia ens ha portat a una cruïlla. Necessitem aprofitar aquest moment decisiu per acabar amb activitats i propòsits superflus i destructius, i per conrear valors, vincles i projectes regeneratius. Hem d'examinar els nostres hàbits en l'ús d'energia, en el consum, el transport i l'alimentació. Cal eliminar de les nostres economies els aspectes no essencials i nocius i crear formes fructíferes de comerç, producció i transport de mercaderies.

Un temps per reparar

El Jubileu és un moment per reparar l'harmonia original de la creació i sanar les relacions humanes perjudicades.

Ens convida a restablir relacions socials equitatives, restituint la llibertat i la propietat a cada un i perdonant els deutes dels altres. Per això, no hem d'oblidar la història d'exploració de sud del planeta, que ha provocat un enorme deute ecològic, principalment pel saqueig de recursos i l'ús excessiu de l'espai mediambiental comú per a l'eliminació de residus. És el moment de la justícia restaurativa. En aquest sentit, renovo la meua crida per cancel·lar el deute dels països més fràgils davant els greus impactes de la crisi sanitària, social i econòmica que afronten després de la Covid-19.

També cal assegurar que els incentius per a la recuperació que s'estan desenvolupant i implementant a escala global, regional i nacional siguin realment eficaços, amb polítiques, legislacions i inversions enfocades al bé comú i amb la garantia que s'aconsegueixin els objectius socials i ambientals globals.

És igualment necessari reparar la Terra. Restaurar l'equilibri climàtic és summament important, ja que estem enmig d'una emergència. Se'ns acaba el

temps, com ens ho recorden els nostres infants i joves. S'ha de fer tot el possible per limitar el creixement de la temperatura mitjana global per sota el llindar d'1,5 graus centígrads, tal com es va ratificar en l'Acord de París sobre el Clima: anar més enllà resultarà catastròfic, especialment per a les comunitats més pobres del món. En aquest moment crític, cal promoure la solidaritat intrageneracional i intergeneracional. En preparació per a la important Cimera del Clima a Glasgow, Regne Unit (COP 26), insto cada país a adoptar objectius nacionals més ambiciosos per reduir les emissions.

Restaurar la biodiversitat és igualment crucial en el context d'una desaparició d'espècies i una degradació dels ecosistemes sense precedents. Cal donar suport a la crida de les Nacions Unides per salvaguardar el 30% de la Terra com a hàbitat protegit per al 2030, per tal de frenar l'alarmant taxa de pèrdua de biodiversitat. Exhorto la comunitat internacional a treballar unida per assegurar que la Cimera de Biodiversitat (COP 15) a Kunming, Xina, sigui un punt d'inflexió cap al restabliment de la Terra com una casa on la vida sigui abundant, d'acord amb la voluntat del Creador.

Estem obligats a reparar amb justícia, assegurant que els que han habitat una terra durant generacions puguin recuperar plenament el seu ús. Les comunitats indígenes han de ser protegides de les empreses, en particular de les multinacionals, que, mitjançant l'extracció mortífera de combustibles fòssils, minerals, fusta i productes agroindustrials, «fan en els països menys desenvolupats el que no poden fer als països que els aporten capital» (LS, 51). Aquesta mala conducta empresarial representa un «nou tipus de colonialisme» (S. JOAN PAU II, Discurs a l'Acadèmia Pontificia de Ciències Socials 27 abril 2001, citat en Estimada Amazònia, 14), que explota vergonyosament les comunitats i països més pobres que busquen amb desesperació el desenvolupament econòmic. Cal consolidar les legislacions nacionals i internacionals, perquè regulin les activitats de les empreses extractives i garanteixin als perjudicats l'accés a la justícia.

Un temps per alegrar

En la tradició bíblica, el Jubileu representa un esdeveniment joiós, inaugurat per un so de trompeta que ressona en tota la terra. Sabem que el crit de la Terra i

dels pobres s'ha tornat encara més fort en els últims anys. Al mateix temps, som testimonis de com l'Espartí Sant està inspirant persones i comunitats de tot el món a unir-se per reconstruir la nostra casa comuna i defensar els més vulnerables. Assistim al sorgiment gradual d'una gran mobilització de persones, que des de la base i des de les perifèries estan treballant generosament per la protecció de la Terra i dels pobres. Dona alegria veure tants joves i comunitats, especialment indígenes, a l'avantguarda de la resposta a la crisi ecològica. Demanen un Jubileu de la Terra i un nou començament, conscients que «les coses poden canviar» (LS, 13).

També és motiu d'alegria constatar com l'any especial en l'aniversari de l'encíclica *Laudato si'* està inspirant nombroses iniciatives, en l'àmbit local i mundial, per a la cura de la casa comuna i els pobres. Aquest any hauria de conduir a plans operatius a llarg termini per aconseguir una ecologia integral en les famílies, parròquies, diòcesis, ordes religiosos, escoles, universitats, atenció mèdica, empreses, granges i en moltes altres àrees.

Ens alegrem, a més, que les comunitats de creients s'estiguin unint per crear un món més just, pacífic i sostenible. És motiu d'especial alegria que el Temps de la Creació s'estigui convertint en una iniciativa veritablement ecumènica. Seguim creixent en la consciència que tots vivim en una casa comuna com a membres de la mateixa família!

Alegrem-nos perquè, en el seu amor, el Creador dona suport als nostres humils esforços per la Terra. Aquesta és també la casa de Déu, on la seva Paraula «s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1, 14), el lloc on l'efusió de l'Esperit Sant es renova constantment.

«Envia, Senyor, el teu Esperit i renova la faç de la terra» (cf. Sal 104,30).

Roma, Sant Joan del Laterà, 1 de setembre de 2020

Documents episcopals

HOMILIA EN LA MISSA DEL SAGRAT COR DE JESÚS

Missa de la renovació de les promeses sacerdotals i pels difunts i afectats per la pandèmia

“Veniu a mi tots els que esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar” (Mt 11,28).

Vivim un temps en què tot el nostre món està cansat i afeixugat, perquè a tot el món s’ha estès aquesta pandèmia, que ha provocat limitacions en la comunicació entre persones, grans problemes en els centres sanitaris, morts, persones que han quedat aïllades durant molt de temps, distàncies familiars, incertesa...

Però és que cadascun de nosaltres podríem dir que, independentment d’aquesta pandèmia, també la nostra vida sovint està segellada per aquest cansament i aquest afeixugament. Jo mateix experimento sovint cansament i sento que les dificultats i els problemes és com si no et deixessin respirar a ple pulmó ni mirar amb esperança i alegria a totes i cadascuna de les petites i grans coses que porto entre mans.

Els pares dels infants que no poden anar a l’escola i que han de combinar el treball amb la cura dels nens estan cansats i afeixugats. Els que no poden visitar els seus pares, els seus avis, estan cansats i afeixugats. Els qui en aquestes circumstàncies no poden treballar, estan cansats, afeixugats, preocupats. I cadascun de vosaltres, estimats preveres, que no podeu atendre els vostres fidels, especialment aquells que estan sols o malalts, també patiu aquest cansament.

Dificultats, problemes, lluites entre nosaltres mateixos, perquè voldríem viure les coses d'una altra manera i no ens en sortim.

Avui, en aquest afeixugament que acoloreix l'arrencada d'aquesta homilia, voldria tenir present els mossens que al llarg d'aquest any ens han deixat, especialment Mn. Antoni i Mn. Joan, també el cansament i l'afeixugament dels seus familiars que han viscut d'una manera especial aquestes morts. No m'oblido de tots els difunts que aquesta pandèmia ha provocat al llarg de la nostra diòcesi. Alguns familiars immediats heu fet l'esforç de venir avui en aquesta eucaristia funeral per tots ells. El vostre dolor i la vostra lluita enmig d'aquest afeixugament ens toca especialment.

També tinc present Mn. Sebastià Pijoan, que enguany celebra el cinquantè aniversari de la seva ordenació sacerdotal i pel qual preguem des de la distància, ja que a hores d'ara es troba a l'Uruguai. Ens unim a la seva acció de gràcies i el tenim present també en les seves lluites i en les seves dificultats.

***

Jesús ens diu que Ell ens dona el repòs: “Veniu a mi [...] i jo us faré reposar”. A més, aquesta promesa de repòs la fa després d'exultar, perquè el Pare ha revelat tot això, totes aquestes coses, les que permeten reposar i descansar, “als senzills i les ha amagades als savis i els entesos” (Mt 11,25).

Per tant, aquest repòs que Jesús ofereix no és accessible als espavilats i als intel·lectuals; no cal tenir un màster, sinó que només cal ser senzill; estar en actitud de recerca, d'obertura; perquè Déu vol donar el descans a aquells qui d'una manera senzilla s'apropen a Ell com a pobres i li ho demanen.

Com explica aquest repòs Jesús? Ho fa a través d'una imatge: el jou. Ho fa a través d'una pedagogia: fer-se deixeble seu. Podríem dir que ho revela mostrant la seva intimitat: “que jo sóc benèvol i humil de cor” (Mt 11,29).

Quan Jesús usa aquesta imatge, el jou, parlant als senzills del repòs que ell dona, té a la ment, i així ens ho testimonien els estudiosos de l'escriptura,

aquells llargs 600 preceptes legals que la tradició jueva havia elaborat a partir dels 10 manaments i de la resta de preceptes presents a la Torà. Els qui heu llegit “El metge”, quan el protagonista va a Pèrsia per aprendre a ser metge, es fa passar per jueu perquè com a cristià no podria accedir a l’escola de metges d’Avicenna i ha d’aprendre aquests 600 preceptes de memòria.

El jou de Jesús és suau i lleuger, no és un munt de preceptes complicats que s’han d’aprendre sense entendre què signifiquen, que s’han de complir perquè si no un està en situació il·legal o d’impuresa. El jou de Jesús no és el jou de la por, perquè si no l’observo, em condemnaré. El jou de Jesús és el jou de la felicitat. Feliços els pobres, feliços els qui ploren, feliços els qui estan de dol, feliços els qui tenen set i fam de justícia.

El jou de Jesús és el desbordament de l’amor. És l’estima i fes el que vulguis de sant Agustí. És viu en l’amor: així de senzill. És viure totes i cadascuna de les actituds, dels pensaments, de les accions de la teva vida en i des de l’amor. Deixa’t guiar per l’amor i reposaràs.

***

Vivim en un món en què la gent ha volgut treure’s tota mena de jou. No hi ha principis, no hi ha criteris: que cadascú lliurement faci el que vulgui.

Quan no hi ha cap jou, quan no et deixes guiar per res, acabes deixant-te guiar per les passions i els desitjos. A vegades, com més et deixes arrossegat pel relativisme, més les passions que et governen són les més primàries i els instints, els més baixos.

Quan hom accepta el jou de l’amor, experimenta guia segura, plena de sentit. Experimenta, a més, plenitud, vida, descans. Perquè l’amor ho cura tot. L’amor consola els cors ferits. L’amor reconcilia. L’amor ressitua. L’amor arregla les coses que no funcionen. L’amor és l’únic capaç de consolar i reconstituir el qui viu enyorat perquè ha perdut una persona estimada. L’amor és el que permet que en una circumstància com la que ens ha tocat viure aprofitem el cent per cent de les possibilitats, sigui a casa, a l’hospital, a la feina, perquè l’amor ens permet pensar

en el bé dels altres. L'amor és el qui desborda els límits que l'altre fixa, ja que el criteri no és el que ell permet, sinó el seu bé.

Jesús ens ofereix una medicina extraordinària per als nostres cansaments: la medicina de l'amor. De fet, la litúrgia d'avui ens mostra que Ell ens ha estimat tant que ha donat la vida i aquest amor ens pot fer viure en l'amor. Podríem dir que aquest amor, aquest jou que ens permet reposar, que dona sentit a les nostres vides, no és un esforç personal, sinó allò que Déu Nostre Senyor infon en el nostre cor: quan Ell ens estima i nosaltres ens deixem estimar, nosaltres podrem viure en l'amor.

És per això que Jesús diu que a aquest jou no s'arriba amb el cap, només s'hi accedeix per la via humil d'obrir el nostre cor a un regal, quan ens permetem sentir, quan ens deixem consolar i ens deixem estimar.

***

Jesús, a més a més, ens ofereix una pedagogia per viure en l'amor: fer-nos deixebles seus; recórrer un camí, fer el procés en el qual Ell esdevingui el nostre únic mestre. Jesús ens convida: a viure amb Ell; a escoltar només la seva veu; a contemplar només les seves obres; a deixar-nos guiar pels seus preceptes; a prioritzar la relació amb ell en el nostre temps quotidià.

Jesús va escollir una colla, va viure amb ells i va tenir-hi una gran paciència. Moltes vegades es van equivocar, van dir el que no tocava, van fer el que no convenia. No era fàcil el canvi de cor per viure en l'amor. Calia mortificar aquest ego que tots nosaltres coneixem tant i tan bé perquè, qui més qui menys, amb l'ajuda de Jesús, tots estem intentant mortificar.

Però Jesús no es va cansar. Va treballar-los amb paciència. Va identificar l'arrel profunda de les seves pors i resistències. No va estalviar-se ni el gest d'amor més gran per operar la cirurgia més profunda que necessitava el cor ferit i endurit de la humanitat. Sí, ell va donar la seva vida, l'instrument principal del seu amor, perquè els seus deixebles fossin tocats, canviats i situats en l'amor. Més encara, després de donar la vida, des del cel va enviar el seu mateix amor, que és l'Esperit Sant, i el va infondre en el cor dels seus deixebles perquè per sempre més visquéssim en l'amor.

Nosaltres podríem dir “Senyor, doneu-me el vostre Esperit Sant” i després queixar-nos que no ens l’infongui immediatament i no obtinguem la vida en l’amor en aquell mateix instant. Però fixem-nos que els deixebles varen aprendre a ser deixebles, varen fer el camí per esdevenir deixebles. Així, doncs, avui, en aquesta festa del Sagrat Cor, el que toca no és demanar ser deixebles, sinó preguntar-nos: Soc deixeble? Plenament deixeble? Visc en l’amor? I si la resposta és no, o no prou, aleshores hem de perseverar en l’escola de Jesús, hem de perseverar en l’escola de l’amor.

Ja ho sabeu, estimats germans preveres i seminaristes, escola de l’amor, escola de Jesús, escola de la contemplació del seu sant evangeli i escola de la fraternitat, d’aprendre compartint, convivint, escoltant-nos, suportant-nos, dedicant-nos temps els uns als altres. En resum, l’escola on s’aprèn a estimar.

Ja ho sabeu, estimats fidels de Solsona i d’arreu, ho he repetit moltes vegades: cap fidel de la diòcesi, cap fidel de les nostres comunitats parroquials sense un grup de discipulat, sense un grup simplement aprenem a estimar. Ajudant-nos els uns als altres, fent-nos de mirall i veient les nostres reaccions interiors i exteriors per tal de mortificar el nostre amor propi tan present en les nostres reaccions i actituds.

Ja ho sabeu després d’aquest temps intens de confinament familiar. La família, no ho oblidem, és un lloc privilegiat per assistir a l’escola de l’amor. Feta sovint de paciència, de sacrifici, d’entrega. Feta també d’acció benèfica per l’altre, de confrontació en el sentit més bonic i bell de la paraula perquè l’altre obri els ulls i se n’adoni i canviï. La pregunta, doncs, a tots els que viviu en comunitat i en família és: Visc en l’amor? Tinc un espai fraternal on puc continuar aprenent a estimar a la llum del sant evangeli de Jesús?

***

Finalment Jesús ens revela un dels aspectes principals per ajudar-nos a viure en l’amor: el seu ser benèvol i humil cor. “Feu-vos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor” (Mt 11,29).

Aquesta obra extraordinària de l'amor de Déu fet present en Jesús i vessat en els cors a través de l'Esperit Sant es vol associar a tots els seus deixebles, tots els qui, en imitació de Crist, volen viure en la benevolència i la humilitat de cor per estendre la civilització de l'amor.

Nosaltres, els preveres, millor dit, jo, el bisbe, reconec que també en aquest temps m'he debatut entre una entrega generosa i fraterna als capellans, especialment els malalts, i la lluita interior perquè les coses siguin com jo vull. Quants dies m'he desviscut per vosaltres, però al mateix temps, quan fèiem videoconferències per decidir criteris generals sobre com reaccionar a les situacions canviants, experimentava resistències a acceptar el vostre parer. Jo necessito mortificar el meu jo i reconec que em costa ser benèvol i humil de cor.

Però si jo, si nosaltres no som benèvols i humils de cor, aleshores la presència de Crist enmig de les nostres comunitats perd una de les característiques, una de les notes bàsiques, perquè els fidels puguin participar en l'escola de l'amor. I poc serà el progrés dels fidels si nosaltres no mortifiquem serenament però inflexiblement el nostre ego.

És veritat que Déu, que és més gran, que té més instruments que la nostra pobra vida, continua fent les seves meravelles. Però quan els seus instruments primers, els que ell ha posat al capdavant de les comunitats són especialment zelosos per viure en l'amor, per créixer en l'amor, aleshores és normal que els fidels avancin més. Si nosaltres som els primers a ser complicats, a embolicar la troca, a embolicar-nos nosaltres mateixos, a ser durs, exigents, a ser incapaços d'acceptar l'altre amb paciència; si nosaltres deixem de ser misericordiosos, ens atipem fàcilment, engeguem les coses a passeig per no res, aleshores és difícil d'instituir l'escola de Jesús, l'escola de l'amor a les nostres parròquies i la nostra diòcesi.

Quanta feina que tenim! Almenys un servidor, quanta feina! I així podríem dir dels pares de família, i així podríem dir dels caps a la feina i dels presidents a les associacions.

Tot el nostre projecte pastoral—comunitats vives, fraternes, orants i evangelitzadores—se'n va a passeig, és impossible si nosaltres, el primer jo, no som benèvols

i humils de cor, no vivim en l'amor, no deixem de ser uns cansats i afeixugats, que l'únic que fem és afeixugar els altres.

Germans preveres, aquesta renovació de les promeses sacerdotals que ara fareu i a les quals jo també, íntimament, m'uneixo, és un signe molt senzill i molt concret d'aquest sí a ser deixebles de Jesús, benèvols i humils de cor, a viure del seu amor. Fem-ho, doncs, amb un cor ben senzill, ben entregat. El nostre ser deixebles es construeix a poc a poc i avui fem un pas més, li diem al bon Jesús: "Jo vull continuar fent tot el que està a la meua mà, amb senzillesa, perquè el teu amor sigui ben present en el meu cor i així estimar tothom".

Catedral de Solsona, 19 de juny de 2020

REVOCACIÓ DE LA DISPENSA DEL PRECEPTE DOMINICAL

Decret 11/20. Solsona, 9 de juliol de 2020

Atès que per Decret 06/20, de 13 de març de 2020, es va dispensar a tots els fidels de la diòcesi de Solsona del precepte dominical,

Atès que el motiu d'aquesta dispensa era el confinament decretat amb motiu de l'estat d'alarma i la recomanació sanitària i governamental de no sortir de casa si no era imprescindible,

Atès que en aquests moments ha finalitzat l'estat d'alarma i, per tant, amb les mesures de precaució establertes es pot assistir a l'eucaristia dominical,

Atès que el Catecisme de l'Església Catòlica en el núm. 2181 estableix: "... els fidels estan obligats a participar en l'eucaristia els dies de precepte, a no ser que estiguin excusats per una raó seriosa..."

Pel present,

REVOCO la dispensa al precepte dominical que es va establir per Decret 06/20, de 13 de març de 2020.

ESTABLEIXO que el present Decret tingui efectes a partir del dia 11 de juliol de 2020.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

NOMENAMENT DE DEGÀ DEL CAPÍTOL CATEDRAL

Decret 12/20. Solsona, 17 de juliol de 2020

Atès que s'han complert els anys pels quals Mn. Lluís Grifell i Vilà va ser nomenat degà del capítol catedral de Solsona,

Atès que el capítol catedral ha procedit a una nova votació per escollir nou degà,

Complerts els requisits establerts en els Estatuts de l'esmentat capítol catedral,

Pel present nomeno

Molt Illtre. Mn. LLUÍS GRIFELL I VILÀ

Per al càrrec de DEGÀ de l'Excm. Capítol Catedral de Solsona, per quatre anys.

Amb la confiança que exercirà aquest càrrec com un eficaç servei a l'Església diocesana.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-Cancellera

INICI DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE BAGÀ

Decret 12bis/20. Solsona, 19 d'agost de 2020

Atès que el cànon 396&1 del Codi de Dret Canònic estableix que “el bisbe té l'obligació de visitar, en tot o en part, la diòcesi cada any, de manera que almenys cada cinc anys visiti tota la diòcesi”,

Atès que el Directori sobre el ministeri dels bisbes (núm. 166) considera que la visita pastoral és un dels mitjans més apropiats perquè el bisbe es trobi amb tots els seus fidels per tal de conèixer-los, dirigir-los, exhortar-los a viure la fe i la vida cristiana i, també, per comprovar l'eficiència dels serveis pastorals,

Atès que el Concili Provincial Tarraconense (Resol. 124) disposa que la visita pastoral s'adapti als requeriments i a les situacions d'avui i sigui un moment fort i dinamitzador de la comunió i de la missió d'una església local,

Atès que per Decret 25/18, de 9 de novembre de 2018, es van suprimir els arxiprestats i es van establir les unitats pastorals parroquials,

Pel present disposo el que segueix:

Primer: Del mes d'agost fins al mes de desembre de 2020 faré la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Bagà.

Segon: Els diumenges se celebrarà l'eucaristia en les parròquies que normalment tenen missa dominical; el Sr. Bisbe convidarà els fidels a participar en una setmana especial, en la qual cada dia al vespre hi haurà un ensenyament, un temps de pregària, l'eucaristia i un àpat fratern; la visita pastoral conclourà amb una missa a la parròquia de referència de la unitat pastoral parroquial.

Tercer: El senyor rector de la parròquia de referència contestarà el qüestionari tramès per la Secretaria General, referent a les dades bàsiques de les comunitats parroquials, l'acció sacramental i altres dades que en cada cas es considerin necessàries.

Quart: En acabar la visita pastoral es comunicarà per escrit les disposicions episcopals conclusives. Se'n conservarà un exemplar a l'arxiu de la parròquia de referència i un altre a la Secretaria General del bisbat.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala Vilardell
Secretària general-cancellera

INICI DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE TÀRREGA

Decret 13bis/20. Solsona, 10 de setembre de 2020

Atès que el cànon 396&1 del Codi de Dret Canònic estableix que “el bisbe té l’obligació de visitar, en tot o en part, la diòcesi cada any, de manera que almenys cada cinc anys visiti tota la diòcesi”,

Atès que el Directori sobre el ministeri dels bisbes (núm. 166) considera que la visita pastoral és un dels mitjans més apropiats perquè el bisbe es trobi amb tots els seus fidels per tal de conèixer-los, dirigir-los, exhortar-los a viure la fe i la vida cristiana i, també, per comprovar l’eficiència dels serveis pastorals,

Atès que el Concili Provincial Tarraconense (Resol. 124) disposa que la visita pastoral s’adapti als requeriments i a les situacions d’avui i sigui un moment fort i dinamitzador de la comunió i de la missió d’una església local,

Atès que per Decret 25/18, de 9 de novembre de 2018, es van suprimir els arxiprestats i es van establir les unitats pastorals parroquials,

Pel present dispenso el que segueix:

Primer: A partir del mes de setembre de 2020 farà la visita pastoral a la unitat pastoral parroquial de Tàrrega.

Segon: Els diumenges se celebrarà l’eucaristia en les parròquies que normalment tenen missa dominical; el Sr. Bisbe convidarà els fidels a participar en una setmana especial, en la qual cada dia al vespre hi haurà un ensenyament, un temps de pregària, l’eucaristia i un àpat fratern; la visita pastoral conclourà amb una missa a la parròquia de referència de la unitat pastoral parroquial.

Tercer: Es visitarà les comunitats religioses, els malalts i les residències geriàtriques que ho demanin.

Quart: El senyor rector de la parròquia de referència contestarà el qüestionari tramès per la Secretaria General, referent a les dades bàsiques de les comunitats parroquials, l'acció sacramental i altres dades que en cada cas es considerin necessàries.

Cinquè: En acabar la visita pastoral es comunicarà per escrit les disposicions episcopals conclusives. Se'n conservarà un exemplar a l'arxiu de la parròquia de referència i un altre a la Secretaria General del bisbat.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

NOMENAMENT DE RECTORS IN SOLIDUM A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE PUIG-REIG

Decret 14/20. Solsona, 18 de setembre de 2020

Atès que arran dels darrers nomenaments ha quedat vacant la parròquia de Santa Eulàlia de Gironella i algunes més de veïnes,

Atès que els preveres que resten a la unitat pastoral parroquial de Puig-reig, a la qual totes pertanyen, consideren que la millor manera d'atendre pastoralment totes les parròquies de la unitat és que els dos capellans en actiu siguin rectors "in solidum" de totes les parròquies i el que està jubilat sigui adscrit també a totes les parròquies de la unitat pastoral parroquial,

Atès el que estableixen els canons 517&1, 534 i 532

Pel present, NOMENO

Mn. JORDI OROBITG I HUGUET, RECTOR “IN SOLIDUM” I
MODERADOR DE LA CURA PASTORAL
Mn. LLUÍS TOLLAR I PUIG, RECTOR “IN SOLIDUM”
Mn. JOSEP SOLÀ I CASALS, ADSCRIT

DE TOTES LES PARRÒQUIES DE LA UNITAT PASTORAL
PARROQUIAL DE PUIG-REIG:
SANT MARTÍ DE PUIG-REIG, MARE DE DÉU DELS ÀNGELS DE
CASSERRES, SANT PERE DE L'ESGLEIOLA, MARE DE DÉU DEL ROSER
DE LA GUÀRDIA, L'ASSUMPCIÓ DE MERLÈS, SANT MARTÍ DE
MONTCLAR, SANTA MARIA DELS BASSACS, SANTA EULÀLIA DE
GIRONELLA, SANT VICENÇ D'OBIOLES, SANTA MARIA D'OLVAN I
SANT ANDREU DE SAGÀS.

Pel que fa a l'administració dels béns eclesiàstics de totes les parròquies,
els dos rectors podran actuar indistintament.

Ho decreta i signa el Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

SUPRESSIÓ DE LA DELEGACIÓ DIOCESANA DE NOVA EVANGELITZACIÓ

Decret 15/20. Solsona, 18 de setembre de 2020

Atès que la Delegació de Nova Evangelització està estructurada en equips i/o comissions de treball,

Atès que aquestes comissions duen a terme activitats diocesanes per ajudar a la conversió pastoral de les parròquies,

Atès que l'equip de visió diocesà està promovent l'Acompanyament Integral de Parròquies,

Pel present, SUPRIMEIXO

LA DELEGACIÓ DIOCESANA DE NOVA EVANGELITZACIÓ

I ESTABLEIXO

Que els equips i/o comissions de treball que formaven part de l'esmentada delegació continuïn amb la seva tasca, amb els mateixos responsables nomenats fins ara.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

NOMENAMENT DE VICARI GENERAL

Decret 16/20. Solsona, 18 de setembre de 2020

Atès el que estableixen els canons nùms. 475§1, 477, 478§1 i 481§1 del Codi de Dret Canònic,

Atès que fa quatre anys vaig nomenar vicari general de la diòcesi Mn. Josep M. Vilaseca i Ribalta,

Atès que considero que aquest servei ha de ser temporal i ha de recaure al llarg del meu pontificat en diferents preveres que reuneixin les condicions que estableix el c. 478§1,

Atès que en aquests moments Mn. Marc Majà i Guiu ha quedat alliberat de tasques parroquials,

Pel present, NOMENO

MN. MARC MAJÀ I GUIU

Per al càrrec de

VICARI GENERAL DE LA DIÒCESI DE SOLSONA

Per un període de cinc anys,

Amb la confiança que exercirà aquest càrrec com un eficaç servei a l'Església diocesana.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

COORDINADOR DE LES DELEGACIONS, PROJECTES I SERVEIS DIOCESANS

Decret 17/20. Solsona, 22 de setembre de 2020

Atès que per impulsar millor la conversió pastoral i missionera de la diòcesi i de les parròquies convé que un servidor no hagi d'acompanyar totes les realitats diocesanes,

Atès que el vicari general és el rector del Seminari i el responsable de la formació permanent del clergat,

Atès que ja he nomenat una coordinadora de la cúria diocesana i una altra dels altres organismes diocesans,

Atès que convé que alguna persona coordini el treball de les delegacions, projectes i els serveis diocesans,

Pel present, CONSTITUEIXO el càrrec de
COORDINADOR DE LES DELEGACIONS,
ELS PROJECTES I SERVEIS DIOCESANS

Amb, entre altres, les següents competències:

- Acompanyar pastoralment els delegats i responsables de projectes i serveis diocesans.
- Coordinar el treball de les delegacions i projectes i serveis diocesans.
- Determinar l'organització dels espais i totes aquelles qüestions logístiques comunes.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

CONSTITUCIÓ DE LA COMISSIÓ DIOCESANA DE DISCIPULAT

Decret 18/20. Solsona, 22 de setembre de 2020

Atès que el treball de primer anunci demana un treball de discipulat que permeti als nous convertits d'arribar a ser deixebles,

Atès que el suport diocesà a les parròquies en aquesta matèria era desenvolupat per la Delegació Diocesana de Nova Evangelització,

Atès que recentment ha estat suprimida aquesta delegació en el marc del projecte d'Acompanyament Integral de Parròquies,

Pel present, CONSTITUEIXO

LA COMISSIÓ DIOCESANA DE DISCIPULAT

Que tindrà, entre altres, les següents finalitats:

- Proposar itineraris i eines per al discipulat.
- Escoltar i atendre les necessitats de les parròquies en el marc del projecte d'Acompanyament Integral de Parròquies,
- Coordinar aquelles activitats adreçades al discipulat que les parròquies vulguin realitzar conjuntament.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

CLOENDA DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE SOLSONA

Decret 19/20. Solsona, 13 d'octubre de 2020

El dia 19 de gener de 2020, després d'haver estat acceptada la seva renúncia al càrrec de rector de Solsona i de la resta de parròquies agrupades de la unitat pastoral parroquial, Mn. Lluís Tollar i Puig deixava la cura pastoral d'aquestes parròquies. Un servidor mateix assumia l'esmentada cura pastoral i suspenia la visita pastoral que tenia programada per a aquell trimestre a una altra unitat pastoral parroquial.

La setmana de l'octava de Pasqua, Mn. Lluís Ruiz i Brichs, després de rebre el nomenament corresponent, assumia la parròquia de Solsona i la resta de parròquies agrupades que no tenien nomenat rector.

Durant quasi tres mesos, un servidor s'ha responsabilitzat de coordinar tot el treball pastoral i he pogut conèixer de primera mà la parròquia de Solsona i les agrupades que s'atenen des de l'equip parroquial (capellans i treballadors apostòlics). Així, doncs, considero que he realitzat a fons i amb cura la visita pastoral de Solsona i de la seva unitat pastoral parroquial.

Allò primer que vaig fer fou reunir-me amb l'equip de visió parroquial. Fou el mateix dia 20 de gener i em va permetre compartir des de bon començament la situació creada per la renúncia i encertar en les decisions a prendre. Es va determinar demanar ajuda a alguns col·laboradors perquè assumissin la responsabilitat de Càritas, economia, neteja de les esglésies i dels espais parroquials i litúrgia. També fou ocasió per programar un seguit de reunions i entrevistes amb col·laboradors especialment afectats per la renúncia de Mn. Lluís.

Sense deixar de dur a terme allò que estava programat –el dia 30 de gener vàrem tenir la trobada ecumènica amb la comunitat ortodoxa de la ciutat–, vàrem veure que calia prioritzar unes trobades setmanals de tots els col·laboradors de la parròquia que vàrem anomenar “Fent comunitat”. Seguia la fórmula de les trobades de la setmana principal de la visita pastoral que ja havia provat a la visita pastoral a la unitat de Cervera. Així es reforçava el nucli dur de comunitat en aquest moment

de crisi. Les començarem presencials –en vàrem poder fer quatre– i amb el confinament domiciliari es convertiren en trobades telemàtiques. Tenien les quatre notes de la primitiva comunitat cristiana (ensenyament de l’apòstol, pregària, celebració de l’eucaristia i fraternitat entorn d’una àgape aportada per tots els participants).

Vaig assumir la celebració de les eucaristies dominicals i les exèquies, amb l’ajuda de Mn. Josep Maria Montiu, que vaig nomenar vicari parroquial. Els altres capellans adscrits varen assegurar les misses diàries i també varen col·laborar amb els enterraments mentre no es va produir el confinament. Amb ells establírem una reunió quinzenal de coordinació dels serveis sacramentals i de l’atenció a les parròquies agrupades.

Vaig participar directament en el projecte “Fent parròquia” –catequesi familiar mensual el diumenge al matí. Vaig poder predicar en dues sessions presencials i, a la resta, fins a l’arribada del nou rector, vaig predicar a través del canal de YouTube de la parròquia. He de reconèixer que l’equip d’aquesta iniciativa així com l’equip de la catequesi parroquial i l’equip de comunicació varen fer un gran treball d’acompanyament dels infants, dels pares i de tota la comunitat durant el temps del confinament. Igual que altres parròquies, es va articular una catequesi per internet que va fer que els infants no perdessin mig any de preparació als sagraments.

Amb l’acord de l’equip de visió i de la nova directora de Càritas parroquial, es va començar a reincorporar la treballadora social, la Sra. Vanessa Mangas, i es va reprendre el treball d’aquest important grup parroquial.

Al començament del meu treball a la unitat pastoral parroquial, vaig tenir l’oportunitat de passar tres dies a l’hostatgeria del santuari del Miracle, amb la qual cosa vaig compartir amb la comunitat la celebració de l’eucaristia, el res de l’ofici diví i els àpats. Abans i després del confinament també vaig tenir força contacte amb la comunitat de la Companyia de Maria fins a la partença de les religioses, un cop suprimida la comunitat.

L’arribada de la pandèmia va capgirar completament la cura pastoral que havia començat a exercir amb l’ajuda de preveres i laics. El primer que vaig garantir des que se suprimiren les misses fou la celebració de l’eucaristia en directe

a través del canal de YouTube de la parròquia. També la celebració de l'eucaristia, a porta tancada, a la Companyia de Maria, fins a la seva supressió per protegir la comunitat de possibles contagis. Des d'aleshores vaig vetllar que no manqués a les comunitats religioses la reserva eucarística per a la comunió diària. Vaig atendre personalment la celebració de ritus exequials als cementiris de tota la unitat per als difunts que ho demanaven. Vaig fer enterraments a Solsona, Navès, Brichs, la Vall, Odèn i Sant Just-Joal. També vaig assistir a alguns moribunds que varen demanar el sagrament de la unció dels malalts, entre els quals Mn. Antoni Comellas, a l'Hospital Pere Màrtir Colomé.

Poc després, vaig començar a oferir un temps de pregària de l'evangeli de cada dia, en forma de Lectio divina. Finalment, també vaig promoure la pregària de l'àngelus adreçant-nos a la Mare de Déu del Claustre per demanar la fi de la pandèmia i dues adoracions eucarístiques des del capdamunt del campanar de la catedral, demanant al Senyor la protecció, davant la pandèmia, de la ciutat, les partides, els quatre castells i totes les parròquies de la diòcesi. Ambdues iniciatives foren retransmeses pel canal de YouTube de la parròquia.

Durant la pandèmia vaig tenir una cura especial dels capellans de la unitat pastoral parroquial, especialment dels residents al Seminari i a l'Hospital Pere Màrtir Colomé. Vaig vetllar que tots els preveres de la ciutat disposessin del necessari per poder dir missa a casa seva i, fins i tot, al seu apartament al Seminari. Quan vàrem començar a concelebrar l'eucaristia al Seminari, vaig pujar a presidir-la habitualment. Quan es va reobrir la residència geriàtrica a les visites, vaig anar a l'encontre dels quatre capellans diocesans que hi resideixen. Fou una ocasió presencial per felicitar l'equip humà de la residència pel bon treball realitzat durant aquells difícils mesos –no es pot ignorar que, a data d'avui, encara no s'ha produït cap cas de contagi per Covid-19 de residents d'aquesta institució.

Després del confinament, vaig visitar la comunitat de Lord, amb motiu de l'admissió a ordes del seminarista Cesc Domènech. Fou els dies 12 i 13 de juny. També vaig presidir la missa funeral per totes les víctimes de la pandèmia, en aquella primera onada, a la catedral, el dia 19 de juny, festa del Sagrat Cor. Tot i que era una celebració diocesana, fou també el funeral pel prevere que va morir en aquells dies difícils a la nostra ciutat. També vaig pregar per tots els fidels que

havíem enterrat als cementiris sense poder celebrar una missa exequial. També vaig visitar la parròquia de Sant Llorenç de Morunys, el dia 28 de juny, i vaig administrar el sagrament de la confirmació. El dia 5 de juliol, vaig presidir el comiat de la comunitat de la Companyia de Maria, tant la solemne eucaristia a la catedral com l'acte d'homenatge que s'organitzà al pati de l'escola Arrels I.

La dificultat de Mn. Ramon Viladés per reincorporar-se a la celebració de l'eucaristia dominical a les parròquies de la rodalia de Navès va fer que, amb l'ajuda de Mn. Josep Maria Montiu, me n'ocupés durant el mes de juliol. Vaig presidir dues misses dominicals: una, celebrant sant Cristòfol a Navès, i l'altra, amb una primera comunió, a la capella de Torrecanuda.

Ja a la represa del nou curs, vaig presidir les misses dominicals als santuaris de Pinós i del Miracle, el dia 6 de setembre. Vaig renovar el Santíssim, celebrant l'eucaristia, a la capella de Bonsfills de Vallmanya, el dia 10 de setembre. Vaig presidir les confirmacions a la catedral de Solsona, el dia 20 de setembre. Vaig presidir l'eucaristia a la parròquia de Peracamps el dia 11 d'octubre. Malauradament, he hagut d'ajornar les visites a Torà, Ogem, Brics i Lladurs a causa d'haver-me contagiats amb el SARS-CoV-2 a mitjan octubre. Confio que abans de les festes de Nadal hauré pogut presidir l'eucaristia a les parròquies de la unitat que tenen missa setmanal i que estan pendents: Torà, Ogem, Lladurs, Brics, Oliu i la Coma.

Acabo la crònica dels esdeveniments d'aquesta visita pastoral subratllant la presidència tant de l'ofici solemne de Corpus com dels dos oficis solemnes de la Festa Major. Aquelles celebracions foren l'ocasió per agrair públicament al bon Jesús, en la seva presència eucarística, i a la Mare de Déu del Claustre llur especial protecció sobre la ciutat i la comarca, que durant la primera onada varen sortir molt aïroses en nombre de casos d'infecció i, sobretot, en difunts.

Durant el temps que m'he encarregat de la parròquia, he constatat la necessitat de reestructurar el nombre de treballadors apostòlics, de potenciar la recerca i incorporació de voluntaris, de clarificar les relacions econòmiques entre la parròquia i Càritas parroquial i de contenir les despeses en millores en l'edifici parroquial.

Agraïments

1. En primer lloc, dono gràcies a Déu per la vida i l'activitat de la parròquia de Solsona i de les seves agrupades: per la fe dels fidels, pel seu amor servicial i, en especial, pel nucli comunitari que està fent possible, pas a pas, la conversió pastoral i missionera de la comunitat de Solsona. Faig un esment especial als treballadors apostòlics que hi treballen des de fa anys, sense oblidar-me dels col·laboradors que estimen la parròquia: membres de l'equip Alpha i del ministeri musical, col·laboradors de la litúrgia, responsables de la Vida Creixent, catequistes i responsables de joves, voluntaris de Càritas i de neteja, etc.

2. Dono gràcies, també, a tots els preveres, pel servei pastoral que fan a Solsona i en cadascuna de les parròquies que tenen confiades. Me n'alegro que la peculiar presència de preveres a la capital de la diòcesi permeti la cura de les parròquies de la rodalia i, sobretot, agraeixo la cura especial de Sant Llorenç de Morunys, Torà, Navès, Ogern, Lladurs, Peracamps, Olius i els santuaris del Miracle i de Pinós.

3. També agraeixo l'acollida càlida i filial de les comunitats religioses i la seva presència caritativa i testimonial, tot i que he de lamentar que, durant aquesta visita, ens hem quedat sense presència de vida consagrada a la capital de la diòcesi.

Recomanacions

1. Demano que es prioritzin pastoralment els encontres de tota la comunitat. El primer anunci, el discipulat i la conversió missionera de totes les activitats de la parròquia –catequesi, litúrgia, Càritas...– depenen de l'existència d'un nucli comunitari que prega, celebra, es forma i comparteix. El mode més senzill i habitual de tenir cura d'aquest nucli és la celebració de l'eucaristia dominical tots junts. Beneeixo la unificació de les eucaristies del diumenge al matí en una única celebració a la catedral. Animo tota la comunitat a trobar-s'hi setmanalment.
2. Una comunitat viva, orant, fraterna i evangelitzadora només és possible si cada membre de la comunitat pertany a un petit grup de discipulat o de fe. És en el petit grup on primer es garanteix una vida orant en comunitat i s'estimula el creixement en la vida d'oració i en la vida sacramental.

És en el petit grup on s'estableixen més fàcilment vincles fraternals que es fan concrets en l'ajuda i la sol·licitud mútua. És, també, en el petit grup, on s'avança en la formació i es rep l'estímul per a l'apostolat personal i comunitari. És, en el petit grup, on hom descobreix la crida de Déu a posar els propis dons al servei de la comunitat i, així, adquirir un compromís eclesial. Solsona té un gran repte per aconseguir aquest objectiu i demano que es concentri la millor imaginació pastoral i els millors recursos humans.

3. Una comunitat com la que somniem només és possible si molts fan poc i no pas si pocs fan molt. Venim d'un temps en el qual els preveres ho feien tot. Darrerament, havent-se reduït el nombre de preveres, han sorgit laics disposats a dedicar-se íntegrament a l'apostolat –els treballadors apostòlics. A Solsona, per un seguit de circumstàncies, hi ha un bon grup de treballadors apostòlics, cosa que certament ha afavorit la davallada del nombre de voluntaris (catequistes...). Durant aquests mesos he reestructurat les persones que rebien algun tipus de remuneració econòmica pel seu treball a la parròquia.

Cal avançar en la participació de tots els membres de la comunitat. Els preveres i els treballadors apostòlics han d'esmerçar la millor part del seu treball pastoral –llevat de la celebració dels sagraments en el cas dels primers– en una formació i acompanyament que susciti el compromís de molts. A poc a poc, passarem d'una comunitat on pocs fan molt a una comunitat on molts fan poc, però en conjunt moltíssim més.

Per ser ben concret, faig una proposta. Que cada fidel tingui dos encontres comunitaris cada setmana –un, entre setmana, amb el propi grup de vida cristiana o amb el propi compromís comunitari, i l'altre, a la celebració de l'eucaristia dominical. Per assolir això, cal que el compromís tingui un ritme quinzenal i que la reunió del propi petit grup també tingui aquest ritme. Aquesta fórmula prioritza la vida comunitària respecte a l'acció pastoral i equilibra la formació amb l'acció. A més, no és incompatible amb el possible ritme setmanal d'alguns serveis –catequesi, litúrgia, despatx, serveis de Càritas...–, ja que persegueix l'augment de voluntaris.

4. La parròquia ha fet un gran treball de primer anunci. Cal reconèixer, però, que no s'estan assolint els fruits desitjables de creixement de deixebles missioners. Convé revisar allò que està fallant, tant en la invitació als cursos Alpha com en la configuració de l'equip i la implicació de la comunitat parroquial en aquesta acció prioritària. Sobretot, quines són les causes per les quals mai han acabat de funcionar els grups de discipulat que han nascut o havien de néixer dels cursos Alpha. També convé valorar si els resultats tenen a veure amb el grau d'aprofitament de les ofertes diocesanes que reforcen el procés discipular.
5. També s'ha fet un gran treball de pastoral infantil i juvenil. Amb tot, hi ha molt pocs nens i nenes a les catequesis de preparació a la primera comunió i a la confirmació. També existeix el problema dels dos grans grups d'infants que fan la preparació a la primera comunió a casa d'una excatequista de la parròquia.

Convé fer una doble oferta de preparació a la primera comunió prioritzant aquella que permeti que els pares rebin un primer anunci i, junt amb els seus fills, participin en la celebració de l'eucaristia dominical. Considero que aquest estil de catequesi, no obligatori per a tothom, i ja experimentat des de fa uns anys, atraurà i vincularà els pares a la parròquia fins a la convocatòria del curs Alpha i generarà les condicions de possibilitat per a una invitació reeixida i lliure.

L'oferta de la catequesi tradicional permetrà acabar, de cara al curs vinent, amb aquesta situació anòmala i reincorporar aquesta catequista a l'equip parroquial i els infants als grups de la parròquia.

6. La parròquia de Solsona i la parròquia de Sant Llorenç han acceptat l'oferta del projecte diocesà d'Acompanyament Integral de Parròquies.

Recomano prioritzar aquest acompanyament. Crec que aquest servei al rector i als seus equips permetrà enfocar més encertadament el bon treball que s'està fent i avançar millor en la conversió pastoral i missionera de la parròquia de Solsona.

7. Les parròquies de la unitat pastoral parroquial són petites i la majoria no tenen una realitat humana que permeti gaire més que una mínima atenció sacramental. Amb tot, la visió diocesana persegueix procurar els mitjans, en la mesura de les possibilitats, per fer néixer comunitats evangelitzadores en altres parròquies, a més de les 12 de referència. A Torà i Sant Llorenç de Morunys podrien néixer unes petites comunitats vives, ja que llur realitat poblacional, la vida pastoral que hi ha i el conjunt de pobles de les respectives valls ho propicien. Caldrà, però, que els rectors aprofitin el servei de l'acompanyament integral de parròquies per fer-ho possible.
8. Càritas diocesana, en plena revisió a la llum de la visió diocesana, s'imagina menys centrada en coordinació de programes i més abocada a ajudar les Càritas parroquials en llur contribució a la construcció de la seva pròpia comunitat parroquial evangelitzadora. Recomano a la Càritas parroquial de Solsona de fer néixer un o més grups de vida cristiana amb tots els usuaris i voluntaris interessats. Això no restarà atenció, promoció i capacitació de les persones més vulnerables, al contrari, observant allò que feia Jesús i, d'acord amb el que diuen els especialistes en l'acció caritativosocial, la pertinença a un grup de vida sosté i impulsa les forces personals per sortir de la pobresa i la marginació. El qui se sent part d'una família de germans, el qui experimenta l'amor de Déu a través dels germans té motius per viure, lluitar i sortir de la pobresa i la marginació. Confio que la crisi econòmica que tenim al damunt no només no ajornarà aquesta prioritat, sinó que la farà encara més urgent.
9. Durant el temps que ha durat aquesta visita pastoral he fet tot el possible per resoldre l'anomalia de l'existència de dues Càritas a la ciutat de Solsona. He ofert a la Càritas arxiprestal la possibilitat d'esdevenir l'única Càritas a Solsona ciutat, amb la condició de modificar els seus estatuts com han fet tota la resta de Càritas parroquials de la diòcesi. Agraïxo la disponibilitat de l'actual rector de la parròquia per fer possible aquesta solució, però en cas que el procés de negociació no arribi a bon port i, finalment, la Càritas arxiprestal deixi de pertànyer a Càritas diocesana, demano a la parròquia que desplegui la Càritas parroquial per poder atendre totes les necessitats caritatives de la unitat pastoral parroquial.

10. Quan escric aquest decret estem tornant a situacions de semiconfinament provocat per la segona onada de la pandèmia de la Covid-19. Em consta tot allò que ha fet la parròquia de Solsona per atendre i acompanyar els fidels durant el confinament de la primavera passada, especialment a través de trucades telefòniques i de les xarxes socials. Tenint present el canvi que aquesta pandèmia està provocant a la societat i a la vida eclesial, així com el desafiament que suposa per al nostre model pastoral, animo els responsables parroquials i tota la comunitat a continuar explorant nous camins.
11. La parròquia de Solsona i les seves parròquies agrupades van reduir el nombre de misses arran del confinament de la primera onada de la pandèmia. La majoria de les misses suprimides no s'han recuperat, ja que les residències geriàtriques continuen blindant al màxim els seus centres i a la gent més vulnerable li ha costat tornar a l'eucaristia presencial els diumenges. Recomano aprofitar aquestes circumstàncies per racionalitzar el nombre de misses a Solsona i a les parròquies agrupades. Especialment, animo a evitar recuperar misses en les quals, ja abans de la pandèmia, no es donaven les condicions de l'assistència regular de més de 12 fidels residents al propi territori parroquial.
12. La parròquia de Solsona i la de Sant Llorenç tenen alguns col·laboradors fidels i compromesos que tenen capacitat per assumir la gestió dels béns immobles de les parròquies de la unitat pastoral parroquial. Fa uns anys, el Departament de Béns Immobles va centralitzar la gestió dels arrendaments de cases i terres, així com les inversions, per fer viable el patrimoni no destinat a habitatge dels preveres. Avui, però, en línia amb la visió diocesana i aprofitant els dons que cada fidel pot aportar a la comunitat, és temps que alguns voluntaris competents i responsables assumeixin aquesta gestió. Encarrego tant al Departament de Béns Immobles com als preveres de la unitat els passos per fer-ho possible.

L'extensió de la unitat recomana no tractar com un tot els béns immobles d'aquesta. Convé sectoritzar la unitat, pel que fa a aquesta gestió, en 5 zones: la vall de Lord, la zona de Solsona, la zona de Navès, el Solsonès

sud i la vall del Llobregós. Segurament, es trobaran els voluntaris per a alguna d'aquestes zones i caldrà que continuï la gestió diocesana per a aquelles on no sigui possible trobar els voluntaris adequats.

13. L'edifici parroquial de Solsona està molt bé i disposa de dos pisos grans. Felicito el rector de la parròquia que ha volgut viure a Palau amb un servidor, i així ha esdevingut un exemple del model de vida sacerdotal en comunitat que impulso des de fa temps. El felicito també per haver llogat els dos pisos parroquials, per tenir l'edifici parroquial habitat i per treure un rendiment econòmic d'aquests habitatges en favor de l'economia parroquial.
14. També valoro el bon estat dels temples de moltes de les parròquies agrupades i felicito aquells ajuntaments que treballen amb il·lusió per conservar el patrimoni parroquial. Me n'alegro de les noves obres de millora que s'han fet des de la primera visita pastoral i que són: la restauració del retaule del Miracle, la restauració de l'interior de l'església de Matamargó, la restauració de les esglésies de Sant Feliu de Lluelles, de Sant Vicenç de Pinós, de Santa Maria d'Ardèvol i de Sant Just d'Ardèvol.
15. Amb tot, encara en resten algunes esglésies on convé intervenir i, malgrat els esforços fets, encara no s'han aconseguit les complicitats suficients per fer-ho possible. Tant de bo que el naixement de l'equip de voluntaris encarregats dels béns immobles ajudin els rectors i el responsable del Departament de Béns Immobles en aquesta tasca.
16. Em consta que, malgrat els decrets de l'anterior visita pastoral, continuen havent-hi imatges, objectes litúrgics de gran valor patrimonial, així com reliquiaries no disponibles a la veneració dels fidels, no correctament custodiats. Demano que es compleixi allò que vaig establir en els respectius decrets de la darrera visita pastoral i que s'aprofiti el projecte del Museu Diocesà i Comarcal de Solsona d'oferta de còpies d'imatges per dipositar al Museu les originals no correctament custodiades o custodiables. També demano que els objectes litúrgics de valor que no s'usen i que no estan adequadament custodiats es dipositin, amb document formal de dipòsit, a la parròquia on resideix el capellà que té la cura pastoral.

17. Durant la visita pastoral no he tingut ocasió de verificar els llibres sacramentals. Confio a la secretària general aquesta tasca, especialment la correcta implementació del canvi promogut arran del Decret 27/18, de 16 de novembre de 2018. Encarrego, així mateix, que un cop feta la inspecció, la secretària general estengui un document que s'adjunti a aquest decret i a la resta de la documentació de la visita pastoral.

Paraules finals

Demano al rector de Solsona que treballi aquest decret amb el seu equip de visió. Confio i espero que els sigui una orientació útil en l'important treball que porten entre mans.

Agraeixo de nou l'acollida i l'afecte de tots els fidels durant aquells mesos intensos i complicats. Que Nostre Senyor us ho pagui. Jo no puc fer altra cosa que oferir-me, un cop més, com el vostre servidor i amic.

Dono gràcies a Déu per l'experiència viscuda i encomano a la Mare de Déu, sota les advocacions de la Mercè, del Remei, del Claustre, de Lord, dels Colls, de Massarrúbies, de Ça Vila, de Puig-aguilar, del Miracle, del Solà, de la Torreta, de Pinós i de l'Aguda, els fruits d'aquesta segona visita pastoral a Solsona i les seves parròquies agrupades.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament
del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Viladell
Secretària General-cancellera

CLOENDA DE LA VISITA PASTORAL A LA UNITAT PASTORAL PARROQUIAL DE CARDONA

Decret 19bis/20. Solsona 13 d'octubre de 2020

Entre finals de març i principis d'abril, el rector de la parròquia de Cardona i el mossèn jubilat que l'ajudava en la unitat pastoral parroquial varen ingressar a l'Hospital de Manresa arran de la primera onada de la Covid-19. Tots dos varen tenir una llarga hospitalització i una lenta convalescència a la casa sacerdotal del Seminari diocesà. Un servidor va assumir la cura pastoral de tota la unitat, tant durant els mesos de confinament com durant la desescalada dels mesos de maig i de juny. En total, vaig exercir la cura pastoral a la unitat pastoral parroquial de Cardona durant tres mesos.

Considero que el treball que he fet a la parròquia i a la unitat m'han permès conèixer-les. Així, doncs, considero que he realitzat a fons i amb cura la visita pastoral de Cardona i de la seva unitat pastoral.

Allò primer que vaig fer fou atendre les peticions de celebracions litúrgiques als cementiris. Cardona fou una de les viles de la Catalunya Central més castigades per la pandèmia. El brot s'inicià al CAP, que es va clausurar. Va passar immediatament a la residència geriàtrica Sant Jaume i va provocar moltes defuncions. També molts veïns es varen contagiar i la vila va viure un veritable estat de xoc. El contagi i confinament del rector i del "vicari" feu que no se celebressin exèquies ni s'acompanyés els enterraments al cementiri fins que un servidor va assumir-ne la cura pastoral. Aleshores vaig fer enterraments a Gargallà, Sorba, Clariana i Cardona.

El segon pas fou crear dos equips de col·laboradors per governar la situació amb prudència. Amb el primer, més reduït, ens reuníem setmanalment i vàrem promoure la publicació del full setmanal, vàrem vetllar per la gestió econòmica, la cura del despatx parroquial i l'atenció sacramental i d'enterraments. Amb el segon, on eren presents els responsables dels grups parroquials, vàrem promoure dos vídeos per demanar a la Mare de Déu del Patrocini i als sants màrtirs Celdoni i Ermenter la guarició dels malalts, el repòs etern dels difunts, el consol dels familiars i la protecció de la pandèmia de tota la vila de Cardona i comarca.

També, amb aquest segon equip, es va decidir obrir una pàgina al Facebook de la parròquia on es van anar publicant l'estat de salut del rector i del "vicari" i totes les iniciatives que s'estaven impulsant per tenir cura dels fidels. S'hi publicava el full parroquial i diocesà, ja que no es podia distribuir físicament. També vàrem promoure la iniciativa de "fem xarxa": les trucades telefòniques en xarxa perquè cada fidel de la parròquia rebés cada dia una trucada d'algú de la comunitat. Tot això va fer que la parròquia no quedés aturada.

Des de bon començament, vaig promoure, a través del full parroquial i del Facebook, la missa diària transmesa en directe pel canal de YouTube de la parròquia de Solsona. Des del dia que vaig assumir la cura pastoral de Cardona, tenia present els possibles feligresos d'aquesta unitat pastoral parroquial.

Encara durant el confinament vàrem començar una altra iniciativa per fomentar la lectura de llibres bons. L'anomenàrem: llibres per compartir. Cada fidel que havia llegit un llibre i que el volia compartir, en feia un resum a la pàgina del Facebook i s'oferia a fer-lo arribar a casa del qui li demanés. Jo, quan vaig començar a fer estones de presència a l'església, en vaig deixar una bona colla.

Durant tot aquest temps, vàrem fer una campanya extraordinària a favor de Càritas parroquial, perquè no manquessin els recursos davant l'allau de demandes que provocava l'aturada del treball. Aquelles persones que abans de la pandèmia sobrevivien en l'economia submergida inevitablement es quedaven sense feina i sense cobertura social.

El primer dissabte de maig, el dia 2, vaig començar una presència a l'església parroquial. Els fidels sabien que podien aprofitar per confessar-se, per parlar, per demanar un funeral per algun parent difunt durant el confinament... A partir del dia 16, en aquesta presència vaig començar a celebrar l'eucaristia.

Un d'aquests dies, alertat per una catequista de la parròquia i treballadora del centre geriàtric, vaig pujar a la capella d'aquesta institució i vaig retirar la reserva del santíssim sagrament, ja que es destinava la capella a la funció de vestidor.

El dia 24 de maig, vaig celebrar la primera missa dominical a la parròquia. Fou un moment carregat d'emocions pel fet de ser el retorn de la major part dels

fidels a les celebracions i per la litúrgia preparada, sensible a les devocions populars a la Mare de Déu del Patrocini i als sants màrtirs Celdoni i Ermenter, i per la referència explícita a tots els difunts de la vila durant aquells tres mesos dramàtics.

L'equip, prompte i clarivident durant tot el temps fins aleshores, no havia tingut pressa a començar el culte i va ser partidari de no recuperar les celebracions a les parròquies agrupades fins més endavant. De fet, fidels als criteris diocesans, vàrem suspendre les misses a les capelles, les romeries al Miracle i les festes majors de la major part de parròquies (Clarà, Bergús, Gargallà, Sorba...). La missa dominical en algunes d'aquestes parròquies no es va recuperar fins que, a mig juny, els capellans de la unitat varen tornar a la cura pastoral.

Teníem entre mans un tema delicat: els funerals no celebrats durant el confinament. Estàvem parlant de més de 45 difunts, dels quals només uns 3 o 4 havien demanat, quan ja era possible, una oració en el moment de l'enterrament al cementiri. L'equip va veure clar que havíem de ser proactius i que havíem d'oferir un dissabte concret a cada família (en grups de 2 o 3 difunts). Si algú, a més o alternativament, desitjava un funeral privat en un dia de cada dia, se l'atendria. Dos membres de l'equip van trucar a totes les famílies i varen fer les combinacions atenent parentius i coneixences. La resta de membres dels equips varen preparar les celebracions perquè fossin acollidores, sensibles i ajudessin tothom a confiar els seus difunts al bon Déu. Fou un èxit. Tothom va acceptar favorablement la proposta. Les famílies van assistir-hi el dia que els tocava. Les celebracions van ser sentides i tothom es va sentir acompanyat per l'Església. Jo vaig presidir les tres primeres celebracions, però em consta que la tònica sempre va ser la mateixa i el balanç final molt satisfactori. Ha estat un gran mèrit del bon equip que va assumir responsablement les regnes de la parròquia en aquells moments difícils.

A partir del dia 9 de juny, vaig acabar el meu servei a la parròquia i a la unitat pastoral parroquial de Cardona. Els dos preveres propis, degudament recuperats, varen reassumir la cura pastoral.

Passat l'estiu, vàrem quedar que presidiria la Festa Major, les confirmacions i una eucaristia dominical a les parròquies de la Coromina, Sorba i Gargallà.

Acabo la crònica dels esdeveniments d'aquesta visita pastoral fent notar que l'ofici solemne de la Festa Major fou ocasió per agrair públicament a la Mare de Déu del Patrocini i a tota la feligresia aquesta visita pastoral tan atípica i tan beneïda. També vaig agrair-los l'acollida i l'escalf que em varen dispensar durant els mesos que vaig tenir cura de la parròquia i de la unitat. De fet, fou realment l'últim acte, ja que les confirmacions foren presidides pel vicari general, Mn. Marc Majà, a causa d'haver-me contagiats jo mateix de Covid-19 i restar confinat la darrera quinzena d'octubre. Les misses a la Coromina, Sorba i Gargallà confio que les podré celebrar abans de Nadal.

Durant el temps que m'he encarregat de la parròquia, he constatat la gran estima dels col·laboradors envers els seus preveres i la seva parròquia. També m'ha sorprès positivament el seu gran potencial per ajudar a la cura pastoral. Crec que la necessitat ha provocat una dinàmica de treball que serà molt important de mantenir i aprofundir de cara al futur.

Agraïments

1. En primer lloc, dono gràcies a Déu per la vida i l'activitat de la parròquia de Cardona i de les seves agrupades: per la fe dels fidels, pel seu amor servicial i, en especial, pel nucli comunitari que ha sostingut la parròquia durant la crisi de la pandèmia de la Covid-19. Faig un esment especial als quatre col·laboradors que van assumir la cura de la parròquia i a l'equip ampliat amb el qual es van poder tirar endavant totes les iniciatives que la van mantenir oberta, atenta, servicial i viva.

2. Dono gràcies, també, als dos preveres pel servei pastoral que fan a Cardona i les seves agrupades. Tot el que he vist durant aquests mesos, en gran part, és mèrit d'ells.

3. També agraeixo l'esperit de servei de tots els grups, visibilitzat d'una manera especial en aquest temps de pandèmia. El treball incansable de Càritas, la imaginació de les catequistes, la sol·licitud de la coral, dels grups de neteja, de les confraries, de les sagristanes, dels escolans i escolanes.

4. Finalment, l'acollida càlida i filial de tots els fidels i dels veïns i veïnes de la vila que van agrair amb detalls molt clars el meu esforç i servei.

Recomanacions

1. Demano que es prioritzi pastoralment el treball comunitari amb els col·laboradors de la parròquia. Són persones que se l'estimen i tenen un gran esperit de servei. Si creixen en el seu sentit de comunitat, a l'estil de la primitiva comunitat cristiana, tindran un gran potencial evangelitzador. El mode més senzill i habitual de tenir cura d'aquest nucli és aconseguir que participin junts en la celebració de l'eucaristia dominical.
2. Una comunitat viva, orant, fraterna i evangelitzadora només és possible si cada membre de la comunitat pertany a un petit grup de discipulat o de fe. És en el petit grup on primer es garanteix una vida orant en comunitat i es creix en la vida d'oració i en la vida sacramental. És en el petit grup on s'estableixen més fàcilment vincles fraternals que es fan concrets en l'ajuda i la sol·licitud mútua. És, també, en el petit grup, on s'avança en la formació i es rep l'estímul per a l'apostolat personal i comunitari. És, en el petit grup, on hom descobreix la crida de Déu a posar els propis dons al servei de la comunitat i, així, adquirir un compromís eclesial. Cardona ho té molt fàcil. Tenint present que tots els col·laboradors o són catequistes o voluntaris de Càritas o canten a la coral o pertanyen a una de les dues confraries, que cadascun d'aquests grups inclogui en el seu programa una reunió mensual –com ja fa la Vida Creixent– per formar-se i cuidar-se espiritualment.
3. Una comunitat com la que somniem només és possible si molts fan poc i no si pocs fan molt. Venim d'un temps en el qual els preveres ho feien tot. Des de fa anys, hi ha fidels que col·laboren en molts àmbits pastorals. Convé cuidar aquesta realitat i vetllar perquè es mantingui i creixi la bona col·laboració amb la parròquia.
4. A Cardona, com a molts altres llocs, hi ha la tendència que el rector ha de ser a tot. Tothom entén que no ho ha de fer tot, però li costa més pensar que no cal que hi sigui perquè les coses funcionin. Si és possible a la coral i a Càritas, també ho ha de ser a la catequesi i a l'economia. És temps de corresponsabilitat, és temps de caminar cap a l'assumpció de

responsabilitats importants per part dels laics. Cardona té gent preparada i disposada. Cal fer la pedagogia a tota la comunitat i fer passos audaços. Només arribarem a una comunitat on molts fent poc arribem a fer moltíssim, si ara apostem per alguns laics més compromesos.

5. Cardona és una parròquia viva, però que viu en una lògica de manteniment d'allò que sempre ha fet. Té vitalitat i persones per passar a una parròquia evangelitzadora. Proposo d'aprofitar el projecte diocesà d'Acompanyament Integral de Parròquies per fer aquest canvi.
6. La parròquia, des de fa molts anys, ha fet un gran treball catequètic. Amb tot, acusa, com arreu, la davallada de peticions del sagrament de la primera comunió i de la confirmació. No s'escapa de l'absència de continuïtat en la vida eclesial. Abans que la crisi arribi als nivells d'altres parròquies i tenint present que el treball de la direcció a l'escola Vedruna i de la mestra de religió a l'escola pública ha canviat, convé pensar en nous camins de convocatòria i d'invitació. També convé tenir en compte el bon resultat que estan tenint, sobretot en el tema de la continuïtat, les iniciatives catequètiques que participen en aquest cercle virtuós: cap de setmana, pares i fills, eucaristia i invitació al curs Alpha.
7. Les parròquies de la unitat pastoral parroquial són petites i la majoria no tenen una realitat humana que permeti gaire més que l'atenció sacramental. Amb tot, hi ha en aquestes parròquies persones i famílies que tenen una vida cristiana i un vigor pastoral que poden sumar al projecte pastoral de la unitat. Convé trobar l'equilibri perquè es vinculin més i millor a la vida comunitària de Cardona i alhora vetllin per la realitat humana i parroquial d'on viuen. Han d'esdevenir els anunciadors de l'evangeli a la rogalia de Cardona.
8. Càritas diocesana, en plena revisió a la llum de la visió diocesana, s'imagina menys centrada en coordinació de programes i més abocada a ajudar les Càritas parroquials en llur contribució a la construcció de la seva pròpia comunitat parroquial evangelitzadora. Recomano a la Càritas parroquial de Cardona de fer néixer un o més grups de vida cristiana amb

tots els usuaris i voluntaris interessats. Això no restarà atenció, promoció i capacitació de les persones més vulnerables, al contrari, observant allò que feia Jesús i, d'acord amb el que diuen els especialistes en l'acció caritativosocial, la pertinença a un grup de vida sosté i impulsa les forces personals per sortir de la pobresa i marginació. El qui se sent part d'una família de germans, el qui experimenta l'amor de Déu a través dels germans té motius per viure, lluitar i sortir de la pobresa i la marginació. Confio que la crisi econòmica que tenim al damunt no només no ajornarà aquesta prioritat, sinó que la farà encara més urgent.

9. Quan escric aquest decret estem tornant a situacions de semiconfinament a causa de la segona onada de la pandèmia de la Covid-19. Em consta tot allò que s'ha fet per atendre i acompanyar els fidels durant la primavera passada. Tenint present el canvi que aquesta pandèmia està provocant a la societat i a la vida eclesial, així com el desafiament que suposa per al nostre model pastoral, animo els responsables parroquials i tota la comunitat a explorar nous camins perquè el camí fet no s'aturi.
10. Considero que la reducció de les eucaristies de diumenge al matí i llur unificació en l'eucaristia major s'ha de mantenir. Animo tota la comunitat a trobar-s'hi setmanalment.
11. La parròquia de Cardona té alguns col·laboradors fidels i compromesos que tenen capacitat d'assumir la gestió dels béns immobles de les parròquies de la unitat pastoral parroquial. Fa uns anys, el Departament de Béns Immobles va centralitzar la gestió dels arrendaments de cases i terres, així com les inversions, per fer viable el patrimoni no destinat a habitatge dels preveres. Avui, però, d'acord amb la visió diocesana i aprofitant els dons que cada fidel pot tenir, és temps perquè alguns voluntaris competents i responsables assumeixin aquesta gestió. Encarrego tant al Departament de Béns Immobles com als preveres de la unitat els passos per fer-ho possible.
12. Durant la visita pastoral, s'ha produït un despreniment de la façana lateral del temple parroquial. Això ha obligat a tancar provisionalment

aquell accés i cercar, ràpidament, una solució temporal i segura per no reduir entrades en temps d'observar distàncies de seguretat, ventilació, etc. També ha suposat cercar ajudes per poder fer la intervenció d'eliminació d'humitats de pluja.

13. L'estat dels temples de la unitat és molt bo. Felicito els preveres de la unitat pel treball fet durant aquests anys. També felicito aquells ajuntaments que treballen amb il·lusió per conservar el patrimoni parroquial. Me n'alegro de les noves obres de millora que s'han fet des de la primera visita pastoral i que són: el nou sistema de calefacció a l'església parroquial de Cardona, la teulada de Clariana, la rectoria de la Coromina. Amb tot, encara resten algunes esglésies on convé intervenir i, malgrat els esforços fets, encara no s'han aconseguit les complicitats suficients per fer-ho possible: la restauració de les esglésies de Santa Maria de Sorba i de Sant Esteve del Pujol de Planès.

14. Tant de bo que el naixement de l'equip de voluntaris encarregats dels béns immobles ajudin els rectors i el responsable del Departament de Béns Immobles en aquesta tasca.

15. Em consta que la comissió diocesana de patrimoni treballa per garantir la custòdia d'alguns béns patrimonials especialment vulnerables. També passa ànsia per la preservació dels títols de propietat dels béns immobles de Valldeperes. Demano que es vetllin aquests temes i es resolguin satisfactòriament per a totes les parts.

16. Durant la visita pastoral no he tingut ocasió de verificar els llibres sacramentals. Confio a la secretària general aquesta tasca, especialment la correcta implementació del canvi promogut arran del Decret 27/18, de 16 de novembre de 2018. Encarrego, així mateix, que un cop feta la inspecció, la secretària general estengui un document que s'adjunti a aquest decret i la resta de la documentació de la visita pastoral.

Paraules finals

Demano al rector de Cardona que treballi aquest decret amb els seus col·laboradors més immediats. Confio i espero que els sigui una orientació útil en l'important treball que porten entre mans.

Agraeixo, de nou, l'acollida i l'afecte de tots els fidels durant aquells mesos intensos i complicats. Que Nostre Senyor us ho pagui. Jo no puc fer altra cosa que oferir-me un cop més com el vostre servidor i amic.

Dono gràcies a Déu per l'experiència viscuda i encomano, a la Mare de Déu del Patrocini i als sants màrtirs Celdoni i Ermenter, els fruits d'aquesta segona visita pastoral a Cardona i a les seves parròquies agrupades.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària General-cancellera

COL·LECTES MANADES 2021

Decret 20/20. Solsona, 22 d'octubre de 2020

Per tal que hi hagi constància de les col·lectes que han de fer-se a la diòcesi durant l'any 2021, d'acord amb les indicacions de la Santa Seu i el calendari aprovat per la Conferència Episcopal Espanyola,

Disposo el següent,

1. Les col·lectes manades a la diòcesi de Solsona per a l'any 2021 són les següents:

- Infància missionera, dia 17 de gener
- Mans Unides -contra la fam-, dia 14 de febrer
- Seminari, dia 21 de març
- Llocs Sants -Terra Santa-, dia 2 d'abril
- Clergat Nadiu, dia 25 d'abril
- Càritas diocesana, dia 6 de juny
- Sant Pare, dia 29 de juny
- Domund, dia 24 d'octubre
- Germanor -Església diocesana-, dia 7 de novembre

2. És responsabilitat de cada rector decidir si es faran dues col·lectes el mateix diumenge (una ordinària i una a través del sobre propi de la col·lecta manada) o bé una de sola (destinada exclusivament a la intenció de la col·lecta manada).

3. Des de la cúria diocesana o de les delegacions corresponents, els rectors de les parròquies rebran, amb la deguda anticipació, els cartells, materials i sobres per a cada una de les col·lectes manades.

4. Recordem l'obligació de les parròquies de fer cadascuna de les col·lectes manades establertes en el llistat que acompanya aquest decret.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona.

+Xavier Novell, Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

Consell Presbiteral

RESUM DE LES DUES REUNIONS DEL MES DE JUNY

Reflexió sobre el pla d'acció per al Seminari Major diocesà

Davant l'augment del nombre de seminaristes, es planteja revisar el Seminari Major i reflexionar sobre la creació d'un pla d'acció. Aquest pla d'acció només inclourà propostes que depenguin del nostre bisbat, no de la formació acadèmica que els seminaristes estan fent al SMI.

Amb l'ajuda de la ràtio, es destaca la conveniència o no de fer un any pastoral enmig dels estudis. Es parla de la formació humana, l'espiritualitat, la formació intel·lectual, l'acompanyament. També es fan alguns aclariments sobre quan han de durar les etapes formatives.

Es proposa crear un equip formatiu per al Seminari Major i també nomenar un rector del Seminari.

Presentació de la consulta sobre la revisió del Departament d'Economia

L'ecònoma diocesana presenta la revisió a través de dos apartats: la normativa de l'economia diocesana i el funcionament del departament.

Els membres del Consell pregunten sobre algunes qüestions de la normativa, quines entitats han de rendir comptes i altres qüestions.

Situació econòmica de les parròquies arran de l'aturada pastoral provocada per la pandèmia

L'ecònoma diocesana fa una presentació genèrica de la situació de les parròquies. Es valoren les mesures implementades pel bisbat a favor de les parròquies com a molt positives. Es reflexiona sobre prorrogar aquestes mesures o implementar-ne de noves.

Presentació de la proposta del 2n Congrés de Nova Evangelització

La delegada de Nova Evangelització presenta el que seria el 2n Congrés després del que es va fer fa anys a Manresa. Comenta que el primer Congrés va ser inspirador quant a idees i projectes i aquest segon ja seria una ajuda per als equips que ja han començat. Aquest 2n Congrés seria més en l'àmbit de tot Catalunya.

Consulta sobre les mesures recomanades per a la fase 2

El Sr. Bisbe presenta un document amb les mesures de la fase 2 ja en procés de desescalada. Dins aquest mateix context es comenta el tema de les jornades pastorals d'estiu i també de la jornada sacerdotal del dia 19 de juny.

Consulta sobre el santuari de Lord

Amb motiu d'algunes peticions de nois residents al santuari de Lord que volen entrar al Seminari, es planteja la situació jurídica del santuari.

Es repassa la història del santuari des que es va erigir, amb tota la documentació existent i els processos que s'han anat vivint, i els membres del Consell manifesten que s'ha de regular la situació del santuari de Lord.

Presentació del nou full parroquial

La delegada de mitjans de comunicació presenta el projecte de full parroquial encarat a la visió amb algunes modificacions respecte a les presentacions anteriors.

Des del bisbat s'ofeirà una notícia diocesana setmanal i la glossa del bisbe quinzenal que serà diferent de la del full diocesà.

Les parròquies que participin en aquest full podran fer el seu propi disseny o bé acceptar el disseny que proposa el bisbat. També tindran un finançament del 50%. Acceptar aquest projecte no vol dir suprimir el full diocesà, cada parròquia és lliure de fer el que cregui més convenient.

Equip de Visió

TOTES LES REUNIONS QUE S'HAN FET DURANT AQUESTS MESOS HAN ESTAT PER VIDEOCONFERÈNCIA

Pla d'acció per al Seminari Major

Es continua treballant i revisant el pla d'acció per al Seminari Major. Després d'algunes reunions es redacta el pla definitiu.

*Aquest pla el podeu llegir en aquest mateix Butlletí a l'apartat Seminari Major.

Pla d'acció per als treballadors apostòlics

Després d'enviar l'enquesta a tots els treballadors apostòlics i també als rectors de parròquies que tenen algun treballador apostòlic, es recullen totes les opinions i s'analitzen de forma anònima. A partir dels resultats, i tenint en compte altres aspectes, els membres de l'equip de visió redacten el pla d'acció.

*Aquest pla el podeu llegir en aquest mateix Butlletí, a continuació, a l'apartat Plans d'acció.

Reflexió sobre el futur

Davant l'aturada que la pandèmia ha provocat en la vida pastoral, s'analitzen les possibles conseqüències i canvis que poden sorgir, sobretot de cara al futur,

tant pel que fa a l'assistència de fidels a la missa dominical com a les iniciatives i projectes pastorals. A partir d'un dossier proposat, s'analitzen diferents aspectes de la diòcesi i possibles alternatives en cada cas per si torna a arribar un nou confinament. Es proposa fer una xerrada de cara a l'estiu o al setembre adreçada als equips parroquials, amb la presència d'algun ponent que pugui ajudar en aquest tema.

Acompanyament Integral de Parròquies

Es continua avançant i pensant a redactar un document i crear una comissió de treball que porti aquest projecte. Quan el document estigui tancat, les persones que formaran la comissió el presentaran a les parròquies per poder fer un acompanyament en clau de visió.

*Aquest document el podeu llegir en aquest mateix Butlletí a l'apartat Acompanyament Integral de Parròquies.

Anàlisi del Departament d'Economia

L'ecònoma diocesana presenta uns passos per tal d'analitzar el departament a la llum de la visió. També es presenta una proposta d'enquesta i de les persones que haurien de participar-hi.

Reforma de la Delegació de Nova Evangelització

La delegada de Nova Evangelització presenta el treball fet durant tots els anys per poder reflexionar si cal reformar l'esmentada delegació. Finalment, el Sr. Bisbe decideix suprimir la delegació pels motius dels quals parla el decret de supressió (vegeu decret a l'apartat documents episcopals).

Reforma de la Delegació de Joventut

El delegat de Joventut presenta un treball de revisió de la delegació a través d'un itinerari de treball. Es reflexiona sobre com la Delegació de Joventut es pot alinear amb la visió i estar al servei de les parròquies.

Pla de formació diocesana

Després d'haver-se presentat una proposta de formació fa uns mesos, es continua treballant aquest tema i es proposa contrastar-lo amb l'itinerari de l'Acompanyament Integral de Parròquies. Aquest pla de formació també ha de respondre a les necessitats detectades en les enquestes als treballadors apostòlics.

Anàlisi de la Delegació de Vocacions i del Seminari Menor en Família

El delegat de Vocacions i rector del Seminari Menor presenta una proposta de revisió i treball. Es comença a analitzar.

PLA D'ACCIÓ PER ALS TREBALLADORS APOSTÒLICS

Publiquem el pla d'acció dels treballadors apostòlics i que es troba en procés d'aplicació:

TAS, LÍDERS CRIDATS A COL·LABORAR EN LA RENOVACIÓ EVANGELITZADORA DE LES PARRÒQUIES

Perfil

1. Definir el perfil del TA:

- Crear comissió redactora del perfil
- Enquestar els TAs
- Enquestar els rectors
- Redactar el perfil i presentar-lo a l'equip de visió
- Presentar el perfil als rectors
- Presentar el retorn de l'enquesta als TAs i explicar-los el perfil definit
- Explicar a cada rector el perfil del TA
- Presentar individualment a cada TA el perfil en clau de visió de lideratge

Formació

1. Definir i aprovar un programa formatiu per al creixement en lideratge:
  - Encomanar a la comissió formativa aquest objectiu
  - Enquestar els TAs i extreure les dades aportades
  - Presentar i aprovar, si és el cas, el programa de formació diocesà a l'equip de visió
  - Presentar el programa de formació diocesà als rectors
  - Presentar el programa de formació diocesà als TAs

2. Redactar una formació d'acollida per a candidats a TAs de fora de la diòcesi:
  - Preguntar als TAs que han vingut de fora i extracció de dades de l'enquesta
  - Redactar el programa formatiu d'acollida

Acompanyament

1. Aconseguir treballar per objectius:
  - Parlar amb els rectors que no volen l'acompanyament pastoral (AP)
  - Reactivar i mantenir l'AP als rectors
  - Analitzar si els TAs fan AP
  - Fer AP als TAs

2. Acompanyar espiritualment:
  - Oferir mitjans per cuidar la vida espiritual: recessos advent i quaresma i exercicis espirituals
  - Enquestar els TAs per saber què troben a faltar espiritualment i extracció de dades de l'enquesta

3. Il·lusionar i motivar:
  - Enquestar els TAs per saber realment què esperen i extracció de dades sobre el grau de satisfacció
  - Realitzar encontres convivencials amb els TAs

Selecció

1. Aplicar un protocol de selecció:
  - Redactar protocol de selecció dels candidats a TAs
  - Presentar protocol

Economia

1. Estudiar el cofinançament amb les parròquies:
  - Parlar amb els rectors afectats
2. Estudiar les cotitzacions de les condicions laborals
  - Elaborar una nova proposta després del retorn

